

Motion till riksdagen

1987/88:A450

av Nils G Åsling (c)

om ekonomiskt stöd till kampanjen "Hela Sverige skall leva"

I regeringens kommittédirektiv 1987/48 om regionalpolitikens inriktning, framhålls att målen för regionalpolitiken är att ge alla människor, oavsett var de bor i landet, tillgång till arbete, service och en god miljö. Jag citerar: "Kommittén bör mot bakgrund av förväntade regionala obalansproblem precisera målen för regionalpolitiken samt lämna förslag till efter vilka grunder och till vilka regioner de regionalpolitiska insatserna bör riktas för att uppnå långsiktiga, positiva effekter." Vidare fastslås i kommittédirektiven, mot bakgrund av de växande såväl mellan- som inomregionala obalanserna, "inte minst för att bibehålla och förbättra servicen i glesbygdsområden är det viktigt att verksamheten inom olika samhällssektorer inriktas efter de annorlunda förhållanden som råder i dessa områden, jämfört med tätbebyggda områden". Detta ger förvisso en vacker ambition från regeringens sida, att i en ny parlamentariskt sammansatt utredning lägga grunden för en ny och mer resultatinkriktad regionalpolitik.

Så långt hälsar vi självfallet detta arbete med tillfredsställelse, under förutsättning att detta glamorösa ordflöde såväl i utredningsdirektiv som anordnades också kombineras med av regeringen konkret och kraftfull handling för att leva upp till dessa mål och löften.

I avvaktan på den regionalpolitiska utredningens arbete, fortgår flyttvågen från landsbygd till storstäder och tätortsområden. De snabbt ökande problemen med avfolkningen, den sociala utarmningen, segregationen och bristen på arbetstillfällen på landsbygden håller på att urholka de sista hoppfulla möjligheterna att vända utvecklingen. Samtidigt som 98 folkrörelser, representerande hela Folkrörelsesverige med tillsammans 75 000 lokala föreningar med flera miljoner enskilda medlemmar med ideella insatser, försöker motverka och vända denna utveckling, sitter regeringen passiv. Muntra tillrop i all ära, men ska alla dessa frivilliga insatser i studiecirklar, lokala kommittéer, utvecklings- och projektgrupper mobilisera all sin kraft, krävs mer än så.

Det är därför anmärkningsvärt att man avslagit Nationella Folkrörelsekommitténs begäran om ett anslag på 5 milj. kr. till kampanjen "Hela Sverige ska leva" för budgetåret 1988.

"Let's make the most of our countryside", som utgör kampanjtemat för Europarådets gemensamma landsbygdssatsning 1987–1988, är på väg att i sin svenska form genom det samlade Folkrörelsesverige engagera och ut-

veckla en kraft bland de enskilda människorna, som till sin bredd och omfattning onekligen håller på att skriva svensk folkrörelsehistoria. Den får inte gå förlorad.

Mot bakgrund av de betydande ideella insatser som här tas i anspråk och som räknat i regionalpolitiska stödinsatser motsvarar mångmiljonbelopp, ter sig regeringens avslag på begärda anslag om 5 milj. kr. till kampanjen "Hela Sverige ska leva" som ett småsint dråpslag mot ett betydelsfullt projekt för svensk landsbygdsutveckling.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen anslår 5 milj. kr. till Nationella folkrörelsekommittén för kampanjen "Hela Sverige ska leva" för budgetåret 1988.

Stockholm den 22 januari 1988

Nils G Åsling (c)

Mot. 1987/88
A450